

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/1101/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3214204602
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3214204602.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Stanislavy Markovej a členiek JUDr. Ľubice Bajzovej a Mgr. Stanislavy Miklámkovej v právnej veci žalobkyne: J. X., narodená XX.XX.XXXX, bytom D. XXX/X, 95X XX U. nad U., proti žalovanému: Pohotovosť, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35807598, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 1. októbra 2015, č. k. 4C/186/2014-73 a uzneseniu zo dňa 9. novembra 2015, č. k. 4C/186/2014-86, takto

rozhodol:

- I. P o t v r d z u j e rozsudok okresného súdu.
- II. P o t v r d z u j e uznesenie okresného súdu.
- III. Žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd ako súd prvej inštancie v bode I. zrušil rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu, zriadeného spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s., so sídlom Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, IČO: 35922761, sp. zn. SP 10712/14 zo dňa 05.11.2014. V bode II. určil, že zmluva o úvere č. 301900578 zo dňa 04.10.2012, uzatvorená medzi žalovaným ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníčkou, je bezúročná a bez poplatkov. V bode III. nepriznal žalobkyni náhradu trov konania.

I.

2. Rozsudok vychádza zo skutkových zistení, že sporové strany uzavreli dňa 04.10.2012 zmluvu o úvere, na základe ktorej žalovaný ako veriteľ poskytol žalobkyni ako dlžníčke úver vo výške 700 eur. V rovnaký deň - 04.10.2012, uzavreli strany sporu rozhodcovskú zmluvu. V zmysle bodov 1 a 2, čl. II. „Všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere č. 301900578 zo dňa 04.10.2012, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie ako aj spory, ktoré vzniknú z dohody o vyplnenie zmienek zabezpečujúcej uvedenú úverovú zmluvu a uplatnenia práv z takto vyplnenej zmenky, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené:

a) Pred Stálym rozhodcovským súdom (podľa čl. I Stálym rozhodcovským súdom sa rozumie Stály rozhodcovský súd zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, IČO: 35 922 761, zapísanou v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, Oddiel Sa, vložka č. 3530/B (ďalej len „stály rozhodcovský súd“), ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na Stálom rozhodcovskom súde; rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, pričom účastník rozhodcovského konania môže do 15 kalendárnych dní od doručenia rozhodcovského rozsudku podať Stálemu rozhodcovskému súdu žiadosť o preskúmanie rozhodcovského rozsudku, rozhodcovský rozsudok preskúmava iný rozhodca stanovený podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu,

b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok). Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ akákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z právnych vzťahov uvedených v bode 1 tohto článku zmluvy vrátane sporu o ich platnosť, výklad alebo zrušenie zmluvy o úver na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovaciu podmienku tejto doložky; ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou doložkou v súlade s vnútornými predpismi rozhodcovského súdu založená právomoc Stáleho rozhodcovského súdu."

3. Stály rozhodcovský súd, ktorému žalovaný doručil návrh dňa 13.10.2014, vyzval žalobkyňu písomnou výzvou zo dňa 13.10.2014 na vyjadrenie k návrhu, t. j. aby v lehote 10 dní od doručenia výzvy písomnú žalobnú odpoveď.

4. Stály rozhodcovský súd vydal dňa 05.11.2014 rozsudok, ktorým uložil žalobkyni zaplatiť žalovanému známy úrok vo výške 108,29 eur, známy úrok z omeškania vo výške 170,13 eur, poplatok za upomienky 20 eur, trovy rozhodcovského konania vo výške 262,37 eur, všetko v splátkach po 120 eur mesačne, splatných vždy k poslednému dňu v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozhodnutia, pod následkom straty výhody splátok a výkonu rozhodnutia v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas. Uvedený rozsudok prevzala žalobkyňa 15.11.2014. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 08.12.2014 a vykonateľnosť 11.12.2014.

5. Žalobkyňa vo svojej výpovedi pred súdom uviedla, že návrh podala z toho dôvodu, aby sa vyhlala exekúcií. Dlh plácala zrážkami zo mzdy. Uhradzovala to prostredníctvom Poštovej banky a finančnú hotovosť nosila aj priamo pani Mišákovej. Uhradila už viac ako tisíc eur. Bola sa informovať v kancelárii Pohotovosti kde jej povedali, že stále dlží sumu 1 242 eur. Nevie ako to bude ďalej. Keď podpisovala zmluvu tak jej bolo povedané že bude splácať po 138 eur, že podpísala zmenku nevedela. Povedali jej, že úrok je tam 542 eur. Nevedela že spor bude prejednávať Stály rozhodcovský súd. Osoba s ktorou podpisovala zmluvu jej zmluvu ani iné podmienky neprečítala. Nerozumie pojmu rozhodcovská zmluva. Je v súčasnosti zamestnaná v Nemocnici 3. súkromná. Zrážky sa jej už nevykonávajú, lebo si to dala zrušiť. Zrážky sa jej vykonávali na základe žiadosti Pohotovosti. Zrážky jej zrušili tak, že bola za účtovníčkou, podpísala že nesúhlasí so zrážkami a bolo to zrušené. Po tom ako podpísala nesúhlas so zrážkami, asi po dvoch mesiacoch jej prišiel rozsudok. Vedela keď podpisovala zmluvu o úvere že podpisuje aj dohodu o zrážkach zo mzdy. To tam bolo. V súčasnosti dlh nespláca. Zatiaľ jej neprišli výzvy. Nemá vedomosť že by sa viedla exekúcia. Okresný súd konštatoval, že žalobkyňa podala žalobný návrh včas v zmysle § 41 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014.

6. Na základe skutkových zistení posudzoval právny vzťah strán sporu vzniknutý zmluvou o úvere ako spotrebiteľský právny vzťah podľa § 52 Občianskeho zákonníka, ktorý vyžaduje súdnu kontrolu za účelom ochrany spotrebiteľa. Citoval článok 3 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ustanovenia § 53 a § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

7. Pri rozhodovaní rozhodcom vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok, ktorého zrušenia sa žalobkyňa domáhala boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa i z dôvodu, že boli porušené predpisy pri uzatváraní samotnej rozhodcovskej zmluvy. Rozhodcovská zmluva uzavretá medzi žalobkyňou ako spotrebiteľom a žalovaným nebola dojednaná individuálne, súd ju považuje za neprijateľnú (nekalú) podmienku a z toho dôvodu za absolútne neplatnú, pretože poskytuje veriteľovi neprimeranú a nedôvodnú výhodu voči žalobkyni spočívajúcu v tom, že môže vopred a výlučne podľa vlastnej vôle určiť súkromnoprávny subjekt, ktorý bude rozhodovať prípadný spor so spotrebiteľom a vylúčiť tak pre prípad iniciovania rozhodcovského konania veriteľom ochranu práv spotrebiteľa všeobecným súdom. Rozhodcovská zmluva zo dňa 04.10.2014 nebola individuálne dojednaná a jej obsah žalobkyňa nemohla ovplyvniť. V danom prípade žalobca na základe predmetnej rozhodcovskej doložky vec predložil na prejednanie a rozhodnutie rozhodcovskému orgánu, resp. rozhodcovi, ktorého si sám zvolil a vylúčil tak súd, ktorý by bol inak príslušný podľa všeobecných právnych predpisov o občianskom súdnom konaní. Žalobkyňa (spotrebiteľka) týmto stratila právo brániť sa voči nárokom uplatneným návrhom žalobcu na začatie konania na všeobecnom súde v mieste svojho bydliska. Výber osoby rozhodcu, resp. rozhodcovského súdu pritom uskutočnil jednostranne sám žalobca, ktorý zostavil znenie rozhodcovskej doložky vo svojej vopred pripravenej formulárovej zmluve, resp. všeobecných podmienkach poskytnutia úveru. O nekalú zmluvnú podmienku ide aj vtedy, ak spotrebiteľ

(ako zmluvná strana) má podľa nej (jej znenia) možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym všeobecným súdom, ale ak sa podľa takejto doložky začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa (žalobcu), spotrebiteľ je nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Vychádzajúc z komplexnej úpravy rozhodcovskej zmluvy je potom potrebné túto považovať v celosti za neprijateľnú, spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa-žalobkyne, a to aj v nadväznosti na judikatúru Súdneho dvora Európskej únie (C-240/98 až C-244/98, C-40/08, C-473/00, C-243/08, C-168/05). V danej veci zmluvné podmienky, ktoré sú súčasťou spotrebiteľskej zmluvy vylučujú za určitých podmienok uplatňovanie pravidiel na ochranu spotrebiteľa. Rozhodcovská zmluva zo dňa 04.10.2012 nebola individuálne dojednaná a dlžník -žalobkyňa pri podpise zmluvy nemohla ovplyvniť jej podstatu a zmysel.

8. Žalobkyňa sa domáhala aj určenia, že zmluva o úvere zo dňa 04.10.2012 číslo 301900578 je bezúročná a bez poplatkov.

9. Okresný súd po preskúmaní predmetnej úverovej zmluvy dospel k právnomu záveru, že v zmluve absentujú náležitosti, ktoré vyžaduje ustanovenie § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnej dobe (04.10.2012). Zmluva o úvere neobsahuje ročnú percentuálnu mieru nákladov, termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, úrokovú sadzbu, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov z iných poplatkov a ani priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú ku dňu podpisu zmluvy, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 cit. zákona za príslušný kalendárny štvrtrok. V dôsledku absencie zákonných náležitostí je zmluva v zmysle § 11 citovaného zákona bezúročná a bez poplatkov.

10. Konštatoval, že žalobkyňa zaplatila žalovanému cca 1.000 eur a žalovaný od nej požaduje ďalšie nároky, ktoré uplatnil na rozhodcovskom súde (úrok, poplatky), preto je daný naliehavý právny záujem žalobkyne na určení, že úver je bezúročný a bez poplatkov, keďže je neistota o existencii záväzkového práva, o výške dlhu, ktorého uspokojenia sa žalovaný môže domáhať aj na základe dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov.

11. O náhrade trov konania okresný súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) a úspešnej žalobkyňi náhradu trov nepriznal, lebo ich neuplatnila.

12. Proti tomuto rozsudku žalovaný podal včas odvolanie, v ktorom deklaroval uplatnenie odvolacích dôvodov, uvedených v ust. § 205 ods. 2 písm. c), d) a f) O.s.p., nakoľko je toho názoru, že Okresný súd Bánovce nad Bebravou neúplne zistil skutkový stav veci, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a tiež, že napadnuté rozhodnutie Okresného súdu Bánovce nad Bebravou vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Je nepochybné, že rozhodcovská doložka, dohodnutá medzi žalobcom a žalovaným je tzv. nevýhradnou rozhodcovskou doložkou, nakoľko umožňuje každej zmluvnej strane domáhať sa ochrany svojich práv buď prostredníctvom rozhodcovského konania alebo súdneho konania. Už len z tohto pohľadu rozhodcovská doložka nevyžaduje od žalobcu, aby spory so žalovaným riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Takýto právny názor vyslovil v uznesení zo dňa 30.05.2011, sp. zn. 14NcC/10/2011 aj Krajský súd v Bratislave. Platnosť právneho úkonu navyše treba hodnotiť v čase jeho uzavretia a bez hypotetického zvažovania okolností, ktoré môžu, ale nemusia nastať po jeho uzavretí. Dôležité je teda to, či zmluva v čase jej uzavretia sama osebe umožňuje alebo neumožňuje spotrebiteľovi uskutočniť voľbu medzi súdom alebo alternatívnym riešením sporu. Nie je vôbec dôležité, čo sa môže stať v budúcnosti. Prijatie takejto argumentácie by znamenalo pre žalovaného len jediné, a to úplné znemožnenie využitia rozhodcovského konania pre žalovaného (a teda aj každého dodávateľa). Pritom je zrejmé, že z ustanovenia § 53 ods. 4 písm. r) OZ v žiadnom prípade nevyplýva úmysel zákonodarcu zakázať rozhodcovské konanie úplne, ale iba ho obmedziť. Predmetné ustanovenie Občianskeho zákonníka navyše treba vykladať eurokonformne v zmysle znenia Smernice. Podľa písm. q) ods. 1 prílohy tejto smernice je zakázané iba dojednanie, aby spotrebiteľ riešil spory nepodliehajúce právnym ustanoveniam výhradne arbitrážou. Okrem toho, nie je splnená ani podmienka existencie sporu nepodliehajúceho právnym ustanoveniam. Treba len zdôrazniť, že platné a účinné ustanovenia týkajúce sa spotrebiteľských úverov sú vo vzťahu k právnej úprave spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (aj keď ani táto zásadne rozhodcovské konanie nezakazuje) nielen lex specialis, ale aj lex posterior, a teda jednoznačne majú prednosť pri aplikácii.

13. Prípustnosť rozhodcovských doložiek v spotrebiteľských sporoch vyplýva aj zo súdnej judikatúry a odbornej literatúry. Legitimita a legalita rozhodcovského rozsudku na základe rozhodcovskej doložky, ktorej účastníkom bol žalovaný, bola o. i. priznaná právoplatným uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 31. mája 2011, č. k. 7Cob/43/2010. Rozsudkom Najvyššieho súdu ČR zo dňa 29. júna 2010, sp. zn. 23 Cdo 1201/2009 bolo popri pripustení rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskom spore uvedené, že rozhodcovská doložka bola písaná dobre čitateľným písmom a spotrebiteľ dobre vedel, že text, ktorý podpisuje, obsahuje rozhodcovskú doložku, ako aj to, že aj ochrana spotrebiteľa má svoje medze a v žiadnom prípade ju nemožno ponímať ako obranu jeho ľahkomyselnosti a nezodpovednosti. Medzi žalobcom a žalovaným bola v predmetnom prípade uzatvorená rozhodcovská zmluva, a to na samostatnom liste papier, oddelene od samotnej zmluvy o úvere.

14. Podľa § 151 ods. 1 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Toto rozhodnutie žalovaný považuje za nesprávne. Voči vyššie citovanému rozsudku žalovaný podal v zákonnej lehote odvolanie.

15. Žalovaný formuloval odvolací petit tak, aby odvolací súd podľa ust. § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. v platnom znení rozsudok Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, č. k. 4C/186/2014, zo dňa 01.10.2015 zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie. Zároveň žalovaný žiada úhradu trov konania, ktoré mu vznikli, vrátane trov odvolacieho konania.

16. Žalobkyňa v písomnom stanovisku k odvolaniu žalovaného žiadala rozsudok okresného súdu potvrdiť.

17. Od 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

V zmysle intertemporálnej úpravy v ust. § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Vzhľadom na citovanú intertemporálnu úpravu, ktorá znamená okamžitú aplikovateľnosť predpisu, krajský súd ako súd odvolací, prejednal odvolanie strán sporu podľa CSP, jeho ustanovení v § 355 a nasl.

18. V zmysle § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

19. Odvolací súd je v zásade viazaný rozsahom odvolania (§ 379) a odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1).

20. Odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní (§ 383).

21. V zmysle ust. § 380 ods. 2 CSP, na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, prihliadne odvolací súd, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené.

22. Podľa ust. § 389 ods. 1 písm. a) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak neboli splnené procesné podmienky, a podľa písm. b) ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

23. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

24. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

V CSP sú v druhej hlave upravené spory s ochranou slabšej strany, medzi ktoré podľa dielu prvého patria aj spotrebiteľské spory, čím sa legislatívne upravili vo vnútroštátnom procesnom predpise princípy Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách v znení smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/EÚ z 25. októbra 2011.

25. Odvolací súd preskúmaním veci podľa vyššie uvedených zásad dospel k právnemu záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP, ako vecne správny. O odvolaní rozhodol bez nariadenia pojednávania, pretože nebolo potrebné zopakovať dokazovanie a nevyžadoval to dôležitý verejný záujem (§ 385 ods. 1 CSP).

26. Okresný súd sa vo svojom rozhodnutí vo veci samej vypořiadal správne so všetkými právne významnými skutočnosťami z hľadiska procesného, ako aj hmotnoprávneho, jeho rozhodnutie je úplné a presvedčivé, preto v zmysle citovaného ustanovenia § 387 ods. 2 CSP sa odvolací súd v celom rozsahu identifikoval s odôvodnením napadnutého rozhodnutia. Súčasne na zdôraznenie správnosti rozhodnutia okresného súdu, k obsahu odvolania žalovaného považuje za potrebné uviesť nasledovné:

27. Žalovaný uplatnil vo svojom odvolaní odvolací dôvod spočívajúci v nesprávnom skutkovom a právnom závere (§ 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p. - teraz § 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP).

Nesprávny skutkový záver je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd prvej inštancie nepostupuje pri hodnotení dôkazov podľa § 132 O.s.p. (teraz § 191 CSP). Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

28. Pri hodnotení dôkazov v súdnom konaní platí zásada voľného hodnotenia dôkazov sudcom z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie.

29. Nesprávne právne posúdenie veci je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd prvej inštancie aplikuje na zistený skutkový stav nesprávny právny predpis a tiež vtedy, keď síce aplikuje správny právny predpis, avšak tento nesprávne interpretuje.

30. Žalovaný v odvolaní namieta nesprávny skutkový a právny záver okresného súdu v otázke posudzovania rozhodcovskej zmluvy a z nej vyplývajúcej právomoci rozhodcovského súdu na konanie a rozhodnutie a na podporu svojho názoru poukazuje na odbornú literatúru a rozhodnutia súdov v analogických prípadoch. Akcentuje, že rozhodcovská zmluva bola uzatvorená na samostatnom liste papiera, oddelene od samotnej Zmluvy o úvere, čím naznačuje, že išlo o individuálne dojednanú rozhodcovskú zmluvu a z tejto skutočnosti plynúce konzekvencie.

31. Krajský súd názor žalovaného nemohol akceptovať, pritom vychádzal z konštantnej iudikatúry k problematike rozhodcovských zmlúv a rozhodcovských doložiek, ktoré sú v kolerácii s právnou úpravou spotrebiteľských vzťahov vo vnútroštátnej úprave ako aj s komunitárnym právom.

32. Riešenie sporov vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv na rozhodcovskom súde na základe rozhodcovskej zmluvy resp. rozhodcovskej doložky znamená:

i) obchádzanie dôležitého prvku únijového práva, ktorý predstavuje ex offio súdnu kontrolu zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách

ii) absenciu individuálneho dojednania rozhodcovskej zmluvy, resp. rozhodcovskej doložky, ktoré spôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

33. Nedošlo k platnému dojednaniu rozhodcovskej zmluvy, keďže v spotrebiteľskej zmluve je možné takéto dojednanie len individuálne a v danej veci ide o formulárový typ zmluvy, ktorej obsah žalobca nemohol nijakým spôsobom ovplyvniť a mohol ju ako celok iba odmietnuť alebo podpísať.

34. Nič na tomto závere nemení ani to, že rozhodcovská zmluva je uzavretá na osobitnom liste. Je nepochybné, že tak zmluva o úvere, ako aj rozhodcovská zmluva boli uzavreté v jeden deň - 04.10.2012, teda je evidentné, že žalobkyňa nemala žiadnu možnosť ovplyvniť ich formulárový obsah, teda mohla obe listiny iba podpísať alebo ich ako celok odmietnuť. Napokon samotná žalobkyňa vo svojej účastníckej výpovedi uviedla, že osoba, s ktorou rokovala, jej listiny neprečítala. Sama nerozumie

ani pojmu rozhodcovská zmluva. Žalovaný na toto tvrdenie žalovanej vôbec nereagoval, i keď jeho zaťažovala povinnosť preukázať, že išlo o individuálne dojednanú rozhodcovskú zmluvu (§ 53 ods. 3 in fine Občianskeho zákonníka), preto platí, že nešlo o individuálne dojednanú rozhodcovskú zmluvu, ako sa to snaží interpretovať žalovaný.

35. Ak rozhodcovský súd vydal rozsudok na základe neplatne dojednanej rozhodcovskej zmluvy, ide o porušenie všeobecne záväzných predpisov na ochranu spotrebiteľa, ktoré spôsobujú, že rozsudok vydal subjekt bez potrebnej právomoci, teda správne okresný súd tento rozsudok zrušil v súlade so zákonom a napokon aj v kolerácii s rozhodovaním súdov v analogických prípadoch.

II.

36. Uznesením okresného súdu zo dňa 09.11.2015, č. k. 4C/186/2014-86, bolo uložené žalovanému zaplatiť súdny poplatok za návrh v sume 331,50 eur na účet tamojšieho súdu, do 15 dní od právoplatnosti uznesenia.

37. V odôvodnení uznesenia uviedol, že žalobkyňa je osobne oslobodená od súdneho poplatku podľa § 4 ods. 2 písm. za) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov a súd jej návrhu vyhovel, poplatková povinnosť prešla na žalovaného podľa § 2 ods. 2 cit. zákona.

38. Proti tomuto uzneseniu žalovaný podal odvolanie. Podľa jeho názoru, okresný súd zaviazal na úhradu súdneho poplatku nesprávny subjekt, keďže žalobkyňa nepodala podľa § 151 ods. 1 O.s.p. procesný návrh na náhradu trov konania, ktorými v zmysle § 137 o.i. je aj súdny poplatok. Navrhol preto uznesenie okresného súdu zrušiť.

39. Uznesenie okresného súdu o uložení poplatkovej povinnosti žalovanému zodpovedá zákonu, a preto bolo potrebné toto potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

40. Žalovaný v odvolaní sa mysle domnieva, že okresný súd uložil poplatkovú povinnosť nesprávnejmu subjektu, pretože predmetným uznesením okresný súd nerozhodol o náhrade trov konania podľa § 142 ods. 1 resp. § 151 ods. 1 O.s.p., ale o poplatkovej povinnosti podľa zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch.

41. Žalobkyňa je podľa § 4 ods. 2 písm. za) cit. zákona osobne oslobodená od súdnych poplatkov, v konaní bola úspešná, preto podľa § 2 ods. 2 cit. zákona poplatková povinnosť zaťažuje žalovaného, ktorý nie je od poplatkovej povinnosti oslobodený.

42. Vzhľadom na uvedené je uznesenie okresného súdu správne.

43. V odvolacom konaní úspešnej žalobkyni žiadne trovy konania nevznikli, preto jej nárok na ich náhradu nebol priznaný (§ 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).